

P7_TA(2010)0208

Interneti haldamine: järgmised sammud

Euroopa Parlamendi 15. juuni 2010. aasta resolutsioon interneti haldamise järgmiste sammude kohta (2009/2229(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Interneti haldamine: järgmised sammud” (KOM(2009)0277);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa kaitsmine laiaulatuslike küberrünnakute ja häirete eest: valmisoleku, turvalisuse ja vastupidavuse suurendamine” (KOM(2009)0149);
- võttes arvesse oma 14. oktoobri 1998. aasta resolutsiooni globaliseerumise ja infoühiskonna kohta: vajadus tugevdatud rahvusvahelise koordineerimise järele¹;
- võttes arvesse oma 19. veebruari 2001. aasta resolutsiooni interneti organiseerimise ja juhtimise kohta – rahvusvahelised ja Euroopa poliitilised küsimused 1998–2000²;
- võttes arvesse oma 2. aprilli 2001. aasta resolutsiooni järgmise põlvkonna interneti kohta: vajadus ELi teadusalgatuse järele³;
- võttes arvesse oma 23. juuni 2005. aasta resolutsiooni infoühiskonna kohta⁴;
- võttes arvesse oma 15. detsembri 2005. aasta resolutsiooni inimõiguste ja ajakirjandusvabaduse kohta Tuneesias ning hinnangu kohta Tunises toimunud infoühiskonna maailma tippkohtumisele⁵;
- võttes arvesse oma 6. juuli 2006. aasta resolutsiooni sõnavabaduse kohta internetis⁶;
- võttes arvesse oma 17. jaanuari 2008. aasta resolutsiooni 12.–15. novembril 2007. aastal Rio de Janeiros peetud teise Interneti valitsemise foorumi kohta⁷;
- võttes arvesse oma 26. märtsi 2009. aasta soovitusel nõukogule turvalisuse ja põhivabaduste tugevdamise kohta internetis⁸;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ning siseturu-

¹ EÜT C 104, 14.4.1999, lk 128.

² EÜT C 343, 5.12.2001, lk 286.

³ EÜT C 27 E, 31.1.2002, lk 84.

⁴ ELT C 133 E, 8.6.2006, lk 140.

⁵ ELT C 286 E, 23.11.2006, lk 495.

⁶ ELT C 303 E, 13.12.2006, lk 879.

⁷ ELT C 41 E, 19.2.2009, lk 80.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0194.

ja tarbijakaitsekomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni, õiguskomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A7-0185/2010),

- A. arvestades, et internet on väga tähtis ülemaailmne kommunikatsioonivahend, millel on tohutu mõju kogu ühiskonnale;
- B. arvestades, et interneti haldamine hõlmab muu hulgas põhiõiguste ja -vabaduste kaitse ja tagamise, internetile juurdepääsu ja selle kasutamisega ning selle haavatavusega küberrünnakute suhtes seotud küsimusi;
- C. arvestades, et küberkuriteod on muutunud järjest suuremaks ohuks info- ja sidetehnoloogial põhinevatele ühiskondadele, ning arvestades, et õhutamine terroristlikele rünnakutele, vihavaenust tingitud kuritegudele ja lapspornole on suurenenud ning ohustavad inimesi, sealhulgas lapsi;
- D. arvestades, et küberkuritegude, interneti jurisdiktsiooni ja pilvandmetöötluse ristumine interneti haldamises tekkiva aspektina Euroopa tasandil on väga oluline;
- E. arvestades, et interneti haldamise mõned aspektid on seotud internetiaadresside ja muude valdavalt tehniliste küsimustega ning nendes valdkondades tegutsevad sellised üksused nagu Interneti nimede ja numbrite määramise korporatsioon (ICANN), Internet Assigned Numbers Authority (IANA), Interneti-ehituse töökond (IETF), piirkondlikud interneti-registrid jt;
- F. arvestades, et interneti haldamises on domineeriv ja positiivne suunav roll kuulunud siiani erasektorile; arvestades, et üldstrateegia kujundamisel tuleks siiski suurendada avalike asutuste rolli;
- G. arvestades, et valitsustel on suur roll haldamise laiemate aspektide puhul avalike huvide kaitseks, eelkõige põhiõiguste ja -vabaduste kaitseks ja tagamiseks ning seoses interneti turvalisuse, usaldusvääruse ja töökindlusega, aga erasektor asub olulisele juhtpositsioonile, pakkudes vajalikke investeeringuid, oskusteavet ja ettevõtlusalgatusi;
- H. arvestades, et ülemaailmne Interneti haldamise foorum (IGF) ning mitmesugused riiklikud ja piirkondlikud foorumid pakuvad võimalust interneti paljude huvirühmade dialoogiks;
- I. arvestades, et Euroopa Parlament ja teised Euroopa institutsioonid on pikka aega seisnud selle eest, et internet oleks avatud ülemaailmne avalik hüve,
 - 1. on seisukohal, et internet on ülemaailmne avalik hüve ja selle haldamine peaks toimuma üldistes huvides;
 - 2. tunnistab, et internetil on oluline roll sõnavabaduse, kultuurilise mitmekesisuse, meediapluralismi ja demokraatliku kodakondsuse praktilisel tagamisel, samuti hariduse ja teabele juurdepääsu osas, ja et sel viisil on internet üks peamine vahend demokraatlike väärtuste levitamiseks kogu maailmas;
 - 3. tuletab meelde, et internet on muutunud asendamatuks vahendiks demokraatlike algatuste, poliitilise debati, digitaalkirjaoskuse ja teadmiste levitamise edendamisel; kordab, et juurdepääs internetile üheaegselt nii tagab mitme põhiõiguse teostamise kui

ka sõltub ise nende teostamisest, sealhulgas, kuid mitte ainult õigus eraelu puutumatus, andmekaitse, sõna-, väljendus- ja ühinemisvabadus, ajakirjandusvabadus, õigus väljendada oma poliitilisi vaateid, õigus osaleda poliitilises elus, mittediskrimineerimine, õigus haridusele ning kultuurilisele ja keelelisele mitmekesisusele; rõhutab, et seepärast on kõikide tasandite ametiasutustel ja sidusrühmadel üldine kohustus aidata tagada, et iga inimene saaks teostada oma õigust osaleda infoühiskonnas – eelkõige eakad, kellel on rohkem probleeme uute tehnoloogiatega harjumisel –, lahendades samal ajal kahte elektroonilise ajastu probleemi: e-kirjaoskamatus ja demokraatiasisest tõrjutust;

4. rõhutab eelkõige vajadust tugevdada altpoolt tulevate algatuste ja e-demokraatia arengut, samal ajal tagades oluliste kaitseabinõude võtmist avaliku ja erasektori osalejate kasutatavate uute jälgimis-, kontrolli- ja tsenseerimisviiside vastu, nii et vabadus internetile juurde pääseda ja eraelu kaitse oleksid reaalsed, mitte kujutletavad;
5. toonitab vajadust kaitsta ja edendada Euroopa kultuuripärandit, sealhulgas ka interneti abil; on seisukohal, et internetil on ülioluline osa innovatsiooni soodustamisel ning digitaalse, sotsiaalse ja kultuurilise lõhe vähendamisel Euroopas võrreldes maailma muude piirkondadega; väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon mõistab, kui oluline on vähendada nn digitaalset lõhet, ja saab aru interneti haldamisega kaasnevatest arenguprobleemidest; on siiski seisukohal, et tähelepanu tuleb pöörata ka arvukatele eakamatele kodanikele, kes on arenenud kui ka arenguriikides, kes tunnevad sageli, et nad on selles uues internetimaailmas maha jäetud; märgib, et internet võib olla tulemuslik sotsiaalse kaasamise vahend ja meie eakamad kodanikud tuleb samuti kaasata; nõuab tungivalt meetmete võtmist, et edendada koolitust internetis pakutavate ressursside kasutamise ja kõnealuste ressursside kasutamiseks vajalike kriteeriumide valiku osas;
6. tunnistab, et interneti üha intensiivsem kasutamine kodanike, tarbijate, ettevõtete ja ametiasutuste seas tähendab, et sellest kommunikatsioonivahendist on saamas üks ELi siseturu väljakujundamise põhitegur; rõhutab selles kontekstis vajadust asjakohase tarbijate ja intellektuaalomandi õiguste valdajate kaitse järele internetis; rõhutab ühtlasi, et tuleb tagada ka internetikasutajate kodanikuõigused ja -vabadused; tunnistab, et internet on oluline teabevahetuse ja tarbijate õiguste edendamise vahend;
7. rõhutab, et interneti haldamine peaks edendama e-kaubandust ja piiriüleseid tehinguid isereguleeruva lähenemisviisi detsentraliseerimise kaudu, eelkõige turule sisenemise tingimuste kehtestamisel uutele konkurentidele;
8. nõuab hõlpsamat juurdepääsu internetile ja selle arendamist uuemates liikmesriikides, eriti nende maapiirkondades, ja arenguriikides Euroopa Liidu rahastatavate programmide abil; nõuab täiendavalt nendele riikidele suurema mõjuvõimu andmist interneti haldamise poliitika kujundamisel;
9. on seisukohal, et kaitsmaks ELi huvi säilitada internet ülemaailmse avaliku hüvena, peaks interneti haldamine põhinema laial ja tasakaalustatud avaliku ja erasektori partnerluse mudelil, vältides mingi konkreetse üksuse või üksuste rühma domineerimist ning riigi- või riigiüleste asutuste katseid interneti infovoogu kontrollida, kuid samal ajal tuleb osa võtta interneti haldamist käsitlevatest ja paljusid sidusrühmi hõlmavatest protsessidest, mis annavad ka edaspidi aluse tõhusale mehhanismile ülemaailmse koostöö edendamiseks;

10. rõhutab, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 nimetatud väärtused, millele liit on rajatud, on Euroopa Liidu põhiväärtused ja lõppeesmärgid; palub Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel seetõttu tagada, et kogu interneti haldamisega seotud tegevus oleks kooskõlas nende väärtuste ja eesmärkidega, eelkõige niisugustes ülemaailmsetes interneti haldamise foorumites, kus osalevad riigid, kelle väärtused erinevad oluliselt Euroopa omadest; on seisukohal, et konfliktide vältimiseks tuleks nende riikidega tõhustada rahvusvahelist dialoogi interneti reguleerimise küsimustes;
11. on seisukohal, et valitsused peaksid keskenduma küsimustele, mis on väga olulised ülemaailmse interneti-poliitika seisukohast, sest erasektori juhtpositsioon peab rajanema riigi poliitika põhimõtete järgimisel ja kehtivate õigusaktide täitmisel, ning üldiselt lähtuma mittesekkumise põhimõttest, välja arvatud erakorralistel asjaoludel, ja ka sel juhul peaksid nad oma tegevuses austama põhilisi inimõigusi ja järgima proportsionaalsuse põhimõtet;
12. on seisukohal, et valitsused peaksid vältima sekkumist interneti igapäevasesse juhtimisse, hoiduma innovatsiooni ja konkurentsi kahjustamisest ebavajaliku, koormava ja piirava regulatsiooni kaudu ning mitte püüdma kontrollida seda, mis on ja mis peaks jääma ülemaailmseks avalikuks omandiks;
13. palub valitsustel hoiduda internetile juurdepääsu piiramisest tsensuuri, blokeerimise, filtreerimise ja muude vahendite abil ning ka eraõiguslikelt üksustelt niisuguse tegevuse nõudmisest; nõuab kindlalt avatud interneti kaitsmist, et kasutajad saaksid omal valikul teavet saada ja jagada või teenuseid ja rakendusi kasutada, nagu on sätestatud reformitud elektroonilise side õigusraamistikus;
14. rõhutab, et mis tahes piirangud, mida peetakse hädavajalikuks, peaksid piirduma demokraatlikus ühiskonnas minimaalselt vajalikuga, põhinema seadusel ning olema tulemuslikud ja proportsionaalsed; rõhutab, et tagada tuleb alaealiste kaitse, ning kutsub liikmesriike üles võtma meetmeid, mis aitaksid alaealistel interneti ja internetis pakutavaid infoteenuseid vastutustundlikult kasutada ja tõsta nende teadlikkust uute teenuste võimalikest ohtudest, ning tegema seda näiteks üldist huvi pakkuva teabe edastamise süsteemi kasutamise abil, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ, direktiivi 2002/58/EÜ ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 kasutajate õiguste osas (kodanike õiguste direktiiv)¹;
15. nõuab, et loodaks rohkem algatusi laste internetikasutuse turvalisuse suurendamiseks, parimate tavade levitamiseks kõikjal maailmas ning rahvusvahelise koostöö tugevdamiseks internetis leiduva kahjuliku ja ebaseadusliku infosisu vastu võitlemisel, eelkõige seoses laste seksuaalse kuritarvitusega internetis;
16. võtab samuti arvesse erilist vajadust kaitsta avaliku ja erasektori sidusrühmade ühiste meetmetega kõige kaitsetumaid isikuid, eelkõige alaealisi; kordab, et küberkuritegude ja lapsporno vastu võitlemisel peaks veebisaitide blokeerimise kaalumisele eelnema kriminaalse sisu kustutamine selle lähtekohas;
17. on seisukohal, et lisaks komisjoni nimetatud haldamise põhimõtetele peaksid valitsused rakendama ka järgmisi põhimõtteid:

¹ ELT L 337, 18.12.2009, lk 11.

- i) ELi standarditele vastav läbipaistvus, mitmepoolsus, demokraatia ning põhiõiguste ja -vabaduste kaitse,
 - ii) interneti infrastruktuuri avatuse, koostalitlusvõime, tehnoloogilise neutraalsuse ja katkematuse austamine,
 - iii) igapäevaselt ülemaailmseid internetiressursse haldavate erasektori üksuste väline avalik vastutuskohustus,
 - iv) ülemaailmse interneti haldamise edendamine paljusid sidusrühmi kaasavates protsessides osalemise ja ergutamise abil, samuti arenguriikide suurema osalemise tagamine,
 - v) ülemaailmse interneti usaldusvääruse ja suhtlemisvabaduse kaitse, vältides piirkondlike meetmete võtmist, nagu kolmandate riikide IP-aadresside või domeeninimede kustutamine;
18. rõhutab, et EL peaks saavutama interneti haldamise põhimõtete rakendamise osas konsensuse ning kaitsma seda kindlalt rahvusvahelistes foorumites ja kahepoolsetes suhetes;
19. väljendab heameelt eesistujariigi Hispaania „Granada strateegia” interneti haldamise aspektide üle ja parlamendi raportis „Euroopa uus digitaalne tegevuskava: 2015.eu”¹ sätete üle, millega nähakse ette Euroopa kodanike ja tarbijate digitaalkeskonna õiguste harta koostamine ja nn viienda vabaduse arendamine, mis võimaldab infosisu ja teadmiste vaba ringlust;
20. võtab teadmiseks USA valitsuse uue „internetipoliitika 3.0”, mis kuulutati välja 24. veebruaril 2010;
21. rõhutab, et EL peaks käsitlema kolme väga olulist avaliku korruga seotud küsimust:
- i) interneti infrastruktuuri kaitse avatuse, kättesaadavuse, turvalisuse ja küberrünnakukindluse huvides,
 - ii) Euroopa sõltuvus valitseva turu lahendustest ja sellega seotud avaliku julgeoleku ohud ning
 - iii) andmekaitse ja eraelu puutumatus kaitse, eriti vaidluste lahendamise tõhusate rahvusvaheliste mehhanismide loomise abil; kutsub seetõttu komisjoni üles esitama ettepanekut andmekaitse direktiivi kohandamise kohta praegusele digitaalkeskonnale vastavaks;
22. palub liikmesriikidel koostöös komisjoniga tagada interneti infrastruktuuri kaitse ohtude ja intsidentide vastu ühtlustatud ELi lähenemisviisi abil ning viies lõpule riiklike kiirreageerimisrühmade ja nendevahelise koostöö mehhanismide loomise;
23. palub komisjonil ja liikmesriikidel tõhustada tegevust küberruumi turvalisuse suurendamiseks ELis ja nõuetekohaseks osalemiseks selle valdkonna rahvusvahelises koostöös ning rõhutab vajadust paljusid sidusrühmi kaasava lähenemisviisi järele, mis

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0133.

- aitab paremini mõista ja teadvustada küberkuritegude jurisdiktsiooni ja pilvandmetöötlust ning mis põhineb võrdsel alusel ja igale sidusrühmale kehtestatud selgetel kohustustel ja vastutusel;
24. rõhutab elektrooniliste teenuste, eelkõige elektroonilise allkirja turvalisuse tähtsust ja vajadust luua isikliku võtme infrastruktuur (PKI) üleeuroopalisel tasandil ning palub komisjonil asutada Euroopa valideerimisasutuste portaal eesmärgiga tagada elektroonilise allkirja kasutamise võimalus piiriülestes tehingutes ja suurendada internetis tehtavate tehingute turvalisust;
 25. palub komisjonil anda selged juhised nendele liikmesriikidele, kes ei ole ratifitseerinud ja rakendanud Euroopa Nõukogu küberkuritegevuse konventsiooni, et kaasata kõik liikmesriigid ühisesse võitlusesse küberkuritegevuse ja rämpspostituse vastu, suurendada kasutajate usaldust ja kindlustada Euroopa Liidu küberruum iga liiki kuritegude ja õigusrikkumiste vastu; soovib tungivalt kõikidel liikmesriikidel Euroopa Nõukogu küberkuritegevuse konventsioon ratifitseerida ja rakendada;
 26. palub liikmesriikidel ratifitseerida ja rakendada Euroopa Nõukogu terrorismi tõkestamise konventsioon, mis oleks aluseks rahvusvahelisele koostööle võitluses interneti kasutamise vastu terroristlikel eesmärkidel arvutisüsteemide või nende kaudu korraldatavate laiaulatuslike rünnakute kujul, mis ohustavad riiklikku julgeolekut, avalikku korda või majanduslikku heaolu;
 27. soovib komisjonil ja liikmesriikidel töötada ühtlasi interneti tugevdatud turvalisuse ja stabiilsuse nimel meetmete abil, mille eesmärk on võrgu ja süsteemi mitmekesisuse suurendamine konkurentsioiguse, ELi standardite ja hankepoliitika järgimisega, ning lisaks veel viisil, millega
 - i) toetatakse ICANNi tööd domeeninimede süsteemi turvalisuse ja stabiilsuse tagamisel,
 - ii) toetatakse selliste rahvusvaheliste foorumite nagu Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon, Ühinenud Rahvaste Organisatsioon ja Euroopa Nõukogu tööd õiguslike raamistike parandamise ja riikliku koordineerimise valdkonnas;
 28. rõhutab, et suhtlusvõrkude edukus koos interneti tehniliste võimalustega (mälu ja infotöötlus) tekitab probleeme seoses andmete säilitamise ja arhiveeritud andmete kasutamisega; taunib seetõttu asjaolu, et praegu ei ole internetis veel „õigust unustamisele”;
 29. rõhutab, et tuleb leida sobiv tasakaal kasutajate eraelu puutumatus kaitse ja isikuandmete salvestamise vahel;
 30. taunib asjaolu, et internetivõrkude üha suurema kasutamisega ei ole veel kaasnenud selliste eeskirjade loomine, mis lubaksid kasutajatel hallata võrku sisestatud isikuandmeid;
 31. täheldab, et interneti läbipaistval ja vastutustundlikul haldamisel võib olla oluline osa selle järelevalves, kuidas kogu maailma otsingumootorid teavet töötlevad;
 32. palub komisjonil esitada ettepaneku laiendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli

2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II”)¹ kohaldamisala, nii et see hõlmaks ka andmekaitse ja eraelu puutumatusena seotud rikkumisi, ning palub nõukogul anda luba läbirääkimisteks, et sõlmida rahvusvaheline leping, mis võimaldab ELi kodanikel saada hüvitist, kui neile ELi õigusega antud andmekaitse ja eraelu puutumatusena seotud õigusi on rikutud;

33. toetab „eraelu kavandatud puutumatusena” põhimõtte edendamist, mille kohaselt tuleks uute tehnoloogiliste arenduste elutsüklisse viia võimalikult varakult sisse eraelu puutumatusena ja andmekaitse nõuded, tagades kodanikele ohutu ja kasutajasõbraliku keskkonna;
34. juhib tähelepanu sellele, et tarbijatele suurema kindluse tagamiseks internetiteabele ja –teenustele juurdepääsul on saanud vajalikuks veebisaidi julgeolekusertifikaat;
35. rõhutab, et ELi institutsioonid ja asutused ning liikmesriigid peaksid kooskõlastama oma lähenemisviisi interneti haldamisele rahvusvahelistes organites, mis sellega tegelevad, näiteks ICANN ja selle nõuandenasutused, sh valitsuste nõuandekomitee (GAC);
36. rõhutab Euroopa Võrgu- ja Infoturbeameti (ENISA) rolli ühtse Euroopa inforuumi loomisel; märgib, et ENISA võib mängida suurt rolli eelkõige võrgu- ja teabeturbe probleemide ärahoidmisel, lahendamisel ja neile reageerimisel, ning väljendab heameelt komisjoni tulevase ettepaneku üle ENISA ajakohastamiseks;
37. rõhutab, et ENISA tõhusust tuleb täiendavalt suurendada järgmiste meetmete abil:
 - teadustöö prioriteetide kindlakstegemine Euroopa tasandil seoses võrgu töökindluse ning võrgu- ja teabeturbega ning teadmiste vahendamine potentsiaalsetele uurimisasutustele tööstuse vajadustest,
 - otsustajate tähelepanu juhtimine uutele tehnoloogiatele turbega seotud valdkondades,
 - teabevahetuse foorumite arendamine ja liikmesriikide abistamine;
38. rõhutab, et ENISA toetus keskendub erivajadustega liikmesriikidele, ja soovib ENISA-l jätkata foorumite arendamist teabe jagamiseks liikmesriikide ja teiste vahel;
39. on seisukohal, et komisjonil on keskne roll ELi sisemise organiseerimisega seotud kõikide aspektide algatamisel ja koordineerimisel, et tagada ühtne ELi lähenemisviis, muu hulgas IGFi suhtes;
40. soovib komisjonil arendada oskusi selleks, et Euroopa kodanikuühiskond oleks tõeliselt esindatud rahvusvahelistel interneti haldamise foorumitel ja interneti standardite organisatsioonides ja konsortsiumides;
41. palub komisjonil aidata vastu võtta ühtse ja tervikliku ELi lähenemisviisi IGFile ja muudele tähtsamatele interneti haldamise üritustele, esitades ELi seisukoha kavandi varakult enne iga sellist üritust Euroopa Parlamendile ja nõukogule arutamiseks;

¹ ELT L 199, 31.7.2007, lk 40.

42. toetab IGFi mudeli jätkamist ja arendamist ülemaailmsel, piirkondlikul – sh EuroDIGi – ja riiklikul tasandil, säilitades selle põhiomadused mittesiduva paljusid sidusrühmi hõlmava protsessina ja jäädes avatud foorumiks dialoogiks ja parimate tavade vahetamiseks valitsuste, kodanikuühiskonna ja erasektori ning osalusdemokraatia uue vormi vahel;
43. rõhutab, kui oluline on kaasata Interneti halduse üle peetavatesse läbirääkimistesse Aasia osalejaid, võttes arvesse Aasia turu eripära;
44. rõhutab samuti, kui oluline on kaasata haldusmudeli loomisesse lõpptarbijad, tõstes esile ülikoolide ja ärimaailma vahelist koostööd kohalikul, piirkondlikul ja riigi tasandil;
45. soovib IGFi edasi arendada järgmistes punktides:
 - i) arenguriikide suurem osalemine, pöörates tähelepanu nende osalemise rahastamisele,
 - ii) suurem nähtavus meedias,
 - iii) kohtumiste tõhusam korraldamine, nt üheaegselt toimuvate kohtumiste arvu vähendamise, ülemaailmse osalemise hõlbustamiseks kindla platvormi loomise ning suurema mitmekeelsuse abil,
 - iv) parem koordineerimine ja koostöö ülemaailmsete, piirkondlike ja riiklike interneti haldamise foorumite vahel ning
 - v) tihedam koostöö Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vahel, kasutades kõiki olemasolevaid tehnilisi vahendeid, nagu videokonverentsid ja parlamentidevaheline teabevahetussüsteem ELi küsimustes (IPEX);
46. toetab komisjoni ning eesistujariikide Hispaania ja Belgia tööd seoses 2010. aasta septembris Vilniuses toimuva IGFi kohtumisega ja nõuab Euroopa Parlamendi suuremat osalemist;
47. toetab üldiselt komisjoni seisukohta, mis pooldab praegust erasektori juhtpositsioonil põhinevat ICANNi juhtimismudelit;
48. tunnistab, et ICANNil on õnnestunud tagada domeeninimede süsteemi stabiilsus;
49. toetab ICANNi hiljuti alustatud protsessi jätkumist, mis on seotud domeeninimede andmisega ka muudes kui ladina tähestikes;
50. nõuab uut üldist tippdomeeni kultuuriorganisatsioonidele, kultuurilistele väljunditele, meediale ja kunstnikele, näiteks „culture” või „art”;
51. nõuab suurema vastutuse võtmist eraettevõtetest, kes registreerivad ja jagavad domeeninimesid, kuna nad osutavad teenust, millest ühiskond on muutunud suurel määral sõltuvaks; on seetõttu seisukohal, et tuleks kehtestada ühised kriteeriumid, mida peab järgima, et suurendada läbipaistvust ja tagada, et eespool nimetatud ettevõtted võtavad järjest suurema vastutuse;
52. palub, et .eu registripidaja EURid korraldaks kõikides liikmesriikides põhjaliku meedia-

ja internetikampaania domeeninime .eu tutvustamiseks, et edendada Euroopa internetikeskkonda, mis rajaneb Euroopa Liidu väärtustel, eriomadustel ja tegevuspõhimõtetel;

53. rõhutab GACi tähtsust ICANNi poliitika kujundamises ja soovib GACi tõhususe suurendamist muu hulgas sekretariaadi loomisega, mille töötajatel oleksid nõuetekohased oskused; ja on seisukohal, et kõik ELi liikmesriigid peavad selle komitee töös aktiivselt osalema;
54. on seisukohal, et ICANNi tuleks edasi arendada järgmistest punktidest lähtuvalt:
- i) olemasolevate vaidluste lahendamise mehhanismide (sõltumatu hinnangupaneel ja ICANNi ombudsman) tulemuslikkuse läbivaatamisel niisuguse alternatiivse ja välise vaidluste lahendamise mehhanismi loomine, mis võimaldab huvitatud pooltele ICANNi otsuste tõhusat, erapooletut, kiiret ja taskukohast läbivaatamist,
 - ii) järk-järgult rakendatav mitmekesine rahastamisstruktuur, mis piirab rahastamist mis tahes ühest üksusest või valdkonnast, et vältida mingi konkreetse üksuse või üksuste rühma põhjendamatu mõju ICANNi tegevusele,
 - iii) kõikide huvitatud poolte asjakohane esindatus ICANNis,
 - iv) ICANNi juhatus ja tippjuhtkond peaksid esindama erinevaid huve ja piirkondi,
 - v) reservfondide mõistliku osa kasutamine selleks, et parandada kodanikuühiskonna osalemist interneti haldamise foorumitel (eriti arengumaade puhul);
55. toetab komisjoni seisukohta, et IANA korraldus peaks hõlmama mitmepoolse vastutuse mehhanismi, ning kinnitab, et edaspidi ei tohiks ükski valitsus omada ülekaalukat mõju IANA üle, mille tegevus hoopis järk-järgult rahvusvahelistatakse, millega saavutatakse mitmepoolne järelevalve;
56. on seisukohal, et 2009. aasta „kinnitus kohustuste võtmise kohta” võib olla hea alus ICANNi edasiseks arendamiseks, rõhutades siiski, et:
- i) EL peaks peamiselt komisjoni kaudu mängima rakendamises aktiivset rolli, muu hulgas hinnangute paneelide kaudu ning tagades, et nende paneelide liikmed on sõltumatud, neil ei esine huvide konflikte ning nad esindavad eri piirkondi,
 - ii) ICANN peaks hinnangute paneelide soovitusel pärast avalikku arutelu rakendama ning rakendamata jätmise korral oma otsust põhjendama;
57. nõuab, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule igal aastal aruande eelmisel aastal toimunud interneti haldamisega seotud sündmuste kohta ning esimene selline aruanne tuleks esitada 2011. aasta märtsiks;
58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.